

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti **NEDĚLNÍČEK**

1. svaté přijímání v Zábřehu v neděli 17. května 2015

Červen 2015

Mešní píseň za kněze

Nadšení dej, Pane, kněžským rtům,
 boží plamen jeho lidské duši,
 když tvá slova nese zástupům,
 aby hlas ten slyšeli i hluší.
 Aby kněz tvůj za tvou pravdou stál,
 pomáhej mu Kristus kněz a král!
 Lásko, která v hněvu netrváš,
 uděl, ať je pln tvé svaté síly
 pastýř ovcí tvých a bratr náš,
 na nějž jsme své břímě naložili,
 aby mír tvůj v kněžích panoval,
 jak to žádá Kristus kněz a král!

(Václav Řeňč)

**Duchovní správce naší farnosti, Otec Pavel Kuchař, slaví 17. června
 20. výročí kněžského svěcení.**

**Do dalších let kněžské služby Vám, Otče, přejeme Boží požehnání,
 hojnost darů Ducha Svatého a mocnou ochranu Panny Marie.**

Vaši farníci z Dolního Benešova a Zábřehu.

NOVOKNĚŽÍ VYSVĚCENÍ V ROCE 1995

Petr Boháčik

Zdeněk Graas

Pavel Hofírek

Pavel Jagoš

Mirosław Kazmiercz

Josef Konečný

Stanislav Kotlár

Pavel Kuchař

Josef Malota

Josef Nuzik

Michal Pořízek

Zdeněk Šimíček

Antonín Zolnerčík

Petr Žůrek

Jaroslav Pokorný

SLŮVKO FARÁŘE

Na Pankráci, v malém kostelíčku...

Ne, už přesně nevím, zda to bylo v květnu 2010 nebo 2011. Ale to je nakonec jedno. Vzal jsem si na čtvrtek a pátek dva dny řádné dovolené a vyrazil do Prahy, kde jsem navštívil pár známých ještě z doby své služby na velitelství ve Staré Boleslavi. Společně jsme si zašli také na koncert do Obecního domu v Praze.

Jelikož jsem měl ve své farnosti domluvený zástup, mohl jsem si dopřát tento luxus – vyrazit v neděli na mši svatou s přáteli. Navštívili jsme kostel na Pankráci. Byli jsme v chrámu asi dvacet minut před začátkem bohoslužby, a tak zbyl i nějaký čas na rozkoukávání se po vnitřním zařízení kostela. Bylo též možné svým zrakem provázet lidi, přicházející do chrámu. Všiml jsem si, že mnozí příchozí nenamočili prsty své většinou pravé ruky do kropenky u vchodu kostela a neudělali znamení kříže. V duchu jsem si řekl, že jsou to asi citlivky, které nechtějí mít kontakt se svčenenou vodou, jíž se dotkli ostatní před nimi. No budiž. Ale další vyzorovaný jev mě docela zabolal. Totiž skoro polovina, možná až dvě třetiny příchozích, si to namířili od vchodu kostela přímo do lavic. Žádná úklona, žádné pokleknutí směrem ke svatostánku. Znovu jsem se podíval pozorněji, zda vpředu svítí tzv. věčné světlo, které nám napovídá, že Kristus je přítomen v podobě chleba. Svítilo, a to dost výrazně! „Možná jsou to pohané, kteří Eucharistii neznají“ říkám si v duchu. Jenže tito přítomní pak ve většině vstali a šli ke svatému přijímání... Nerozumím tomu.

Oblast víry a náboženského života je oblast především našeho nitra. To ale není přece důvod, abych ve společenství stejně smýšlejících a stejně věřících lidí popřel nebo nějak skrýval projev jednoho z největších tajemství katolické víry, kterým víra v přítomnost Ježíše Krista ve svátosti oltářní bezpochyby je!

Zároveň jsem si ale znovu uvědomil, že jsme velmi často vystaveni nebezpečí zevšednění, rutiny, falešné pokory či někdy až náboženského exhibicionismu, plynoucího z pokrytectví. Kéž nám tedy Bůh dopřeje uchovat si vnitřní pokoru k jeho tajemným darům a svou vírů poctivým a pravdivým způsobem kolem sebe deklarovat.

Měsíc červen dle katolického kalendáře

V červnu po letnicích vstupuje církevní kalendář do druhého úseku liturgického mezidobí. V tomto měsíci se slaví řada církevních svátků, např. narození Jana Křtitele nebo společný svátek Petra a Pavla. Na jeho samém konci si připomínáme hrdinnou oběť sv. Prvomučedníků římských, jejichž utrpením a pronásledováním se rodila církev. Připomeňme si však také svátek, který rádi prožíváme - Svátek Těla a Krve Páně neboli Boží Tělo.

Svátek Božího Těla se slaví jako zasvěcený ve čtvrtek po neděli Nejsvětější Trojice, na oslavu Pána Ježíše přítomného ve svátosti oltářní. V naší farnosti je tento svátek přenesen i na následující neděli, kdy po velké mši svaté je již tradicí slavnostní průvod na náměstí, jež se za doprovodu modliteb a zpěvu zastavuje postupně u čtyř vyzdobených oltářů. Průvod Božího Těla se koná proto, abychom veřejně vyznali svou víru, že Pán Ježíš je přítomen ve svaté hostii, abychom mu poděkovali, že mezi námi osobně přebývá, a abychom ho společně odprosili i za naše provinění. Mimo to chceme uctivým doprovodem vyprosit Boží požehnání pro sebe, pro své blízké a také pro zemskou úrodu.

„Pojďme, klaňme se jemu.“

Celý měsíc červen je rovněž zasvěcen úctě **Božského Srdce Ježíše**, zvláště významná je pak slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, jež připadá na pátek, osmý den po svátku Božího Těla. Církev Nejsvětější Srdce Ježíše nejen ctí, ale i liturgicky slaví. Úctu mu prokazovali už i církevní otcové v prvních křesťanských stoletích a po nich mnozí známí světci a světice. „Milují tě odvěků, přitáhl jsem tě na své srdce, praví Bůh.“ (Jer 31,3) Jak tato slavnost vlastně vznikla?

Náznak úcty k Božskému Srdci se objevuje již v křesťanském starověku. Až do 12. století se však úcta Božskému Srdci prokazovala soukromě. Druhá božská osoba se v křesťanské literatuře ztotožňuje s Nejsvětějším Srdcem Páně: „Otevření jeho boku nám totiž vyjevilo nesmírné dobrodiní lásky jeho Srdce k nám.“ Svatý Bernard (1091 – 1153), zakladatel cisterciáckého řádu, vytvořil první ucelenou vizi úcty Božského Srdce: „Otvory v těle se odkrývá tajemství jeho Srdce, velká to svátost lásky a hlubina milosrdenství.“ Ve 13. stol. to pak byly cisterciáci, kteří sepsali invokace (jednotlivé verše) litanie k Srdci Ježíšovu. Od cisterciáků se úcta k Božskému Srdci přenesla k františkánům (např. sv. František z Assisi, sv. Antonín Paduánský), jejichž svědectví a mnoha další dokazují, že na duchovní život františkánů ve 13.stol měla úcta k Božskému Srdci velký vliv. Ve 14. stol. se úcta k Božskému Srdci šířila zásluhou dominikánů. Začalo se zdůrazňovat, aby připomínka Ježíšova utrpení a míst spojených s jeho bolestí odkazovala na Nejsvětější Srdce. Úcta k Božskému Srdci je věleněna do pobožnosti k pěti ranám Kristovým. Rána v boku je nejvýznačnějším bodem kříže a je spojena s tajemstvím Ježíšova Srdce.

Až do 16. stol. však nedošlo k výraznějšímu rozšíření úcty k Ježíšovu Srdci. V 16. stol. se uctívání Božského Srdce oddělilo od pobožnosti k pěti ranám Kristovým, avšak stále zůstává soukromou pobožností. Do šíření úcty se pak zapojili i jezuité. Božskému Srdci se začíná vědomě prokazovat adorace – tělesného Srdce Ježíšova jako symbolu lásky, a to nejen v Evropě, ale také na misijních územích po celém světě. Od 16. stol. se také začínají množit různá zasvěcení Božskému Srdci. Jako první byl zasvěcen řád voršilek. V 17. stol. je úcta k Ježíšovu Srdci již značně rozšířena. Význačnou osobností, která se zasazovala o šíření úcty k Božskému Srdci, byl sv. Jan Eudes, který založil kongregaci kněží eudistů s úmyslem zvláštním způsobem uctívat obdivuhodné Srdce Ježíšovo a Mariino, jako hlavní ochránce a jako vzory. Obdobné poslání měla jim založena kongregace sester eudistek. Jim založené kongregace začaly jako první slavit svátek Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Ježíš světil poselství sv. Markéty Marii Alacoque (ukázal jí své Srdce ovinuté trním a žádal ji o zavedení úcty ke svému Srdci). Skrze ni dal 12 příslibů-milostí všem, kteří budou zbožně uctívat jeho Srdce po dobu prvních devíti pátků (po 9 měsících). Ke konci 18. stol. již miliony lidí praktikovaly úctu k Božskému Srdci, a proto se ji osvícenci pokusili zničit.

Za pontifikátu Pia IX. v roce 1856 byl zaveden svátek Božského Srdce Páně a v roce 1889 byl povýšen na slavnost první třídy. Liturgická úcta měla dvojí cíl: připomínat lásku, kterou Ježíš prokázal lidem při ustanovení Nejsvětější svátosti, a přivádět věřící k častějšímu přijímání svátosti, zvláště eucharistie.

Přední autor duchovní literatury 20. stol. H. Neuwen říká: „V dnešním světě, ve kterém se rozmohlo tolik osamocení a beznaděje, potřebuji naléhavě ženy, muži i děti poznat Boží Srdce. To Srdce, které odpouští, které se o lidi stará a které uzdravuje. Toto Srdce není naplněno nedůvěrou, touhou po pomstě, předsudky ani nenávistí. Toto Srdce touží jen po jediném: lásku rozdávat a jako odpověď pak lásku přijímat. Toto Srdce trpí, když vidí lidské utrpení a když vidí lidskou nedůvěru svěřit se Božímu Srdci, které chce rozdávat útěchu, naději a odvahu.“

I Písmo svaté nám připomíná, že pravá podstata člověka nespočívá v jeho zevnějšku, kráse či síle, ale v nitru, v srdci. Bůh se nedívá na to, co pokládají lidé za hlavní. „Člověk se dívá jen na to, co má před očima. Hospodin však hledí na srdce.“ (1.Sam 16,7) Protože srdce je výchozím bodem veškerého lidského jednání, myšlení a cítění, zaslíbil Bůh: „Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.“ (Ez 36,26)

Ježíši tichý, srdce pokorného, učiň srdce mé podle srdce svého!
Částečně čerpáno z Fatým

Připomeňme si historii sakrálních staveb naší farnosti

Filiální kostel sv. Urbana v Zábřehu 1/2

Z dostupných písemných podkladů k historii kostela a zábřežské farnosti nebyly nalezeny do rozhodnutí o stavbě současného kostela žádné informace. Drobnou zmínku zasluhuje pouze informace týkající se snad nejstaršího

zvonu v Zábřehu. V souvislosti s přípravou oslav 90. výročí založení hasičského sboru v Zábřehu, konané v roce 1977 o historii tohoto sboru je informace, že na půdě jednoho domku byl nalezen poškozený zvon pocházející z roku 1762 o výšce 23 cm. Kromě tohoto letopočtu byl ještě na plášti zvonu znatelný nápis: „S: Urban ora pro nobis“. Zvon byl odlit u firmy Franz Stanke v Opavě v roce 1762. Jeho umístění bylo v malé zvonici, která stála na dvorku u domu Kozlových, jak je patrné z prvé horní části obrázku. Po výstavbě kostela v r. 1937 až 1938 byla zvonice rozebrána a zvon se zavěsil do věže nového kostela. V době válečných událostí se zvon poškodil a díky Anežce Wehovské se tato historická památka uložila do nově opravené věže.

Pro dosud žijící farníky a pamětníky snad bude příjemným osvěžením zmínka o stavbě kostela a trampot v průběhu výstavby. Již v dřívějších dobách se hovořilo o stavbě kostela v tehdejší samostatné obci Zábřeh, avšak rozhodněji se o tomto záměru začalo jednat až v roce 1935.

Rozhodné většině v Zábřehu se už zdálo být neúnosné, aby Zábřeh neměl svůj vlastní svatostánek. Vzhledem k tomu, že pro účely tak významného objektu bude nutný vhodný pozemek a ten jeden z místních sedláků daroval, založili příznivci výstavby kostela „Jednotu pro postavení kostela“ v Zábřehu. Jejich členové se sešli 15. 12. 1935 na první valné hromadě, na kterou se dostavil už tehdejší dolnobenešovský farář P. Jan

Hrnčířík. Ten přečetl stanovy Jednoty s tím, že jejich členové, kterých bylo dosud přihlášeno 70, budou platit měsíční příspěvek na člena 1 Kč.

Po slavnostním zahájení v roce 1936 se práce prováděly s velkým elánem tak, že do záboru německým vojskem v říjnu 1938 se podařilo kostel postavit podle návrhu s cibulovitou střechou věže. Nastalé válečné události však zabránily dokončení kostel vysvětit. Bohoslužby se konaly jednou za měsíc, avšak o jejich správnosti byly vedeny debaty.

V dubnu 1945 zanechala fronta procházející Hlučínskem a také Zábřehem po sobě značně poškozenou obec i s kostelem. Krátce po skončení války si občané a farníci kromě svého rozbitého obydlí (ze 70%) dávali do pořádku postupně ještě značně poškozený kostel. Po částečné opravě střechy přijel na mši svatou zábřežský rodák kanovník P. Dr. Josef Vrchovecký, aby sdílel a utěšoval své spolufarňáky od prožívajících útrap.

Do léta roku 1947 byla opravena celá střecha kostela, avšak střecha věže změnila původní cibulovitý tvar na současný tvar mnohobokého jehlanu.

Do kostela byl dovezen mobiliář ze zrušené kaple v Novém Jičíně – vybavení sakrálního významu, kazatelna, boční oltář, sošky a obrazy světců. Z farní kroniky se dozvídáme, že v roce 1956 byly pro zábřežský kostel odkoupeny ze Strahovského kláštera v Praze menší varhany, které se přestavěly ze 6 na 9 rejstříků a dne 30. 4. 1956 byly děkanem Malým z Kobeřic posvěceny. Nutno připomenout, že nástěnnou malbu provedl místní rodák a významný slezský malíř Vilém Balarin.

jz

Příště: Poválečné období až k současnosti.

Pout' do jižních Čech

Vyjíždíme okolo páté hodiny ranní v plném obsazení a na všech je znát radostné očekávání. Po krátké cestě a nalezení správné polohy na sedačce přichází p. farář s požehnáním šťastné cesty a následuje modlitba růžence. Cesta ubíhá v klidu a pohodě do té doby, než nás předjede Renault „s andělem strážným“ a vyzývá k zastavení. Upozorní nás na poruchu na zadním kole, kterou je třeba opravit. Pan šofér dostává k ruce dva fachmany (Emila s Josefem), kteří radou i pomocí přispějí k rychlé opravě a jízda pokračuje.

Přijíždíme do města Písku, kde nás čeká první cíl naší pouti – klášterní kostel Povýšení svatého Kříže. V kostele nás čeká řeholní bratr kongregace Nejsvětější Svátosti a spolužák p. faráře ze semináře. Následuje mše svatá, po které nás hostitel seznamuje s dějinami i vybavením kostela. Přesouváme se k dalšímu cíli, soutoku řek Otavy s Vltavou u hradu Zvíkov. Jsme na místě a neprší! První den naší pouti zakončíme v klášteře Congregatio Jesu ve Štěkni, kde nám místní řeholní sestry přichystali hezké ubytování včetně vydatné večeře. Po večeři v doprovodu řeholní sestry, která nám dělá průvodce, zajdeme do místní restaurace, která nabízí ověřené zdravotní nápoje k dobrému spánku.

Druhý den začínáme v sedm hodin mši svatou v krásné klášterní kapli za asistence řeholních sester u varhan a oltáře. Po ní následuje poděkování a rozloučení s předáním drobných pozorností (koláče, oplatky) za hezké přijetí. Dalším cílem je poutní kostel Jména Panny Marie na Lomečku, o které pečuje Kongregace šedých sester III. řádu svatého Františka. Na místě nás vítá kromě řeholních sester i vydatný děšť. Po prohlídce kostela s výkladem máme ještě pobožnost litanie k Panně Marii. Odjíždíme do Telče na osobní prohlídku krásného náměstí s možností oběda. Posledním cílem naší cesty je mariánské poutní místo Kostelní Vydří. Na nádvoří poutního areálu, který se skládá z kostela, budov a zahrady karmelitánského kláštera, si kupujeme upomínkové předměty, které nám p. farář v kostele posvětil. Po výkladu řeholního bratra karmelitána naše pouť končí. Velké poděkování patří panu faráři za krásný výběr poutních míst.

Poutník Pavel Burian

Zase jeden povedený zájezd

Minulý týden se díky dolnobenešovské farnosti a MO KDU-ČSL uskutečnil dvoudenní zájezd do jižních Čech. Měli jsme možnost společně poznat krásy měst Písku a Telče a dále další, pro mnohé z nás, neznámá poutní místa a kláštery. Cestu autobusem jsme si krátili modlitbami a společnými písněmi, takže velice rychle ubývala.

Naší první zastávkou bylo bývalé královské město Písek – město starobylé a moderní, vznešené i útulné, město zlata, často nazývané jihočeskými Aténami. Zde jsme v klášterním kostele Povýšení svatého Kříže měli společnou mši svatou. Po krátké prohlídce města a procházce po nejstarším dochovaném kamenném mostě v Čechách postaveném před koncem 13. století jako součást Zlaté stezky do Prahy.

Pak jsme se přesunuli na soutok řek Otavy a Vltavy do Zvíkovského Podhradí. Zde jsme si měli možnost kromě vlastního nádherného soutoku řek prohlédnout hrad Zvíkov a pokochat se nádhernými výhledy do širokého okolí. Protože čas rychle ubíhal, museli jsme se přesunout do Štěkně – Domova Panny Marie, kde jsme byli ubytovaní. Toto nádherné poutní místo s velkou ubytovací kapacitou doporučuji všem potenciálním zájemcům o výlety po jižních Čechách i zájezdům do Německa.

Druhý den jsme pak navštívili Lomec a jeho nádherný poutní kostelík, ve kterém se nachází nádherná zmenšenina oltáře z kostela svatého Petra z Říma a po krátké mariánské pobožnosti jsme odjeli k dalšímu našemu cíli – nádhernému městu Telči. Přes poměrně nepříznivé počasí jsme si prohlédli jak centrální náměstí, tak další zajímavosti např. zámek a jeho okolí.

Posledním cílem naší cesty pak bylo Kostelní Vydří. Zde byla také možnost nákupu kvalitní křesťanské literatury a devocionálií. Po prohlídce jsme se pak vydali na společnou cestu domů.

Závěrem nezbyvá než poděkovat všem organizátorům zájezdu, zejména panu Švančarovi, paní Kubíkové a panu faráři za organizaci a podávání podrobných informací o jednotlivých cílech cesty a udržování dobré nálady po celou dobu zájezdu.

AG

(Další dva příspěvky z pouti naleznete na:
www.farnost-dolnibenesov.webnode.cz)

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatý Justin – filozof a mučedník 1. červen – památka

Svatý Justin se narodil v Nablu (Jordánsko) kolem roku 100. Svým původem pocházel z pohanské řecké rodiny a v mládí se mu dostalo vybraného filozofického vzdělání. Hledání pravdy ho přirozeně dovedlo až ke studiu platónské filozofie, která překonává pomíjející jednotlivosti a povznáší lidského ducha do světa idejí.

Podle dochovaného svědectví se svatý Justin jednou procházel po mořském břehu zaujat vlastními myšlenkami o podstatě viditelného i skrytého světa a tu potkal křesťanského starce, který mu v dialogu odkryl hluboké pravdy křesťanského zjevení.

Svatý Justin začal studovat Bibli a poznal v Kristově nauce pravou filozofii, která odhaluje počátky i konce všech věcí. Nestal se knězem, ale považoval za svou povinnost rozšiřovat učení, v němž věřil, a proto putoval z místa na místo a šířil evangelium.

Svatý Justin byl nejdůležitějším hlasatelem křesťanské víry ve 2. století a prvním, jehož spisy se částečně dochovaly. Pod titulem „Apologia“ zaslal svatý Justin dva obranné spisy křesťanství římskému císaři Antoniu Piovi, ve kterých hájí a prosazuje morální křesťanské hodnoty. Třetí dochovaný spis „Dialog s Tryfónem“ nabízí pohled do vnitřního Justinova vývoje na jeho cestě od řecké filozofie ke křesťanství a poskytuje cenné informace o křesťanské víře a náboženské praxi tehdejší doby.

Ústředním námětem myšlení svatého Justina je pojem logos. Bůh je věčný, bez počátku a bez konce, Logos (Rozum či „Boží Prvorozený“) je sám Bůh, který se vtělil v Kristu. Lidský rozum umožnil lidem poznávat pouze některé náboženské pravdy na základě numerické podstaty. Až křesťanské učení o zjevení vtěleného Slova obohatilo lidský rozum a informovalo ho o pravdách, které mu byly dosud nedostupné. Podle svatého Justina křesťanství překonává všechny filozofické směry a ztělesňuje pravou filozofii.

V samotném centru impéria město Řím si svatý Justin odvážně otevřel filozofickou školu, kde proti námitkám četných odpůrců hájil křesťanské učení. Na základě udání byl svatý Justin zatčen, obviněn z křesťanské víry a spolu s dalšími pěti muži i jednou ženou odsouzen roku 165 římským prefektem Rustikám ke smrti stětím.

SVĚDECTVÍ O BOŽÍM JEDNÁNÍ

Homeopatie ještě jednou - svědectví

Jsem dětská lékařka. Mám čtyři děti ve věku 14, 12, 9, a 6 let. V letech 1995 až 2000 jsem absolvovala školení v homeopatii. Vlastním certifikát z Rakouské školy homeopatie, navštěvovala jsem přednášky z indické, tzv. revoluční homeopatie a absolvovala jsem kurs BIHOST (metoda biochemicko-homeopatické regulace metabolismu). Protože jsem v tomto období byla převážně na mateřské dovolené, léčila jsem homeopatiky převážně své děti a některé známé. Byla jsem touto léčbou nadšená. Věřila jsem, že jim dávám neškodné kuličky z bylin. Dětem jsem léčila hlavně infekce horních cest dýchacích. Dceři jsem vyléčila bronchitidu poté, kdy jí nezabraly antibiotika. Mně po podání homeopatika do druhého dne zmizela bradavice. Někdy mi u známých homeopatika nezabrala, ale vysvětlovala jsem si to svou nevědomostí. Avšak později se u dětí začaly objevovat problémy, které jsem si už vysvětlit nedovedla. Problémy totiž neměly tělesnou, ale především psychickou povahu.

Jaká byla moje další cesta s homeopatií? Náš kněz mne upozornil, že tuto léčitelskou metodu podporuje hnutí New Age, ale protože jsem homeopatii urputně obhajovala, nakonec mi řekl, abych dál zkoumala. A já šla na další školení. Koupila jsem si přístroje, které nám na nich doporučovali. Plánovala jsem věnovat se homeopatii po mateřské dovolené. Avšak v mém nitru zavládl velký nepokoj, nevěděla jsem, z čeho pramení. Četla jsem vše dostupné o homeopatii, ptala se různých lidí na jejich názor na ni, avšak nikdo mi nedal uspokojivou odpověď. I stanovisko KBS v otázkách homeopatie (zveřejněné v Katolických novinách r. 1996) jsem vnímala jako souhlas Církve s mou léčbou. Naproti tomu mi mé svědomí říkalo - „neléč!“ Odmítala jsem proto léčit neznámé lidi, léčila jsem jen známé a výlučně homeopatií jsem léčila naše děti. Ty byly pro mě jakýmsi pokusnými objekty, na kterých jsem zkoušela léčbu homeopatiky.

Na jedné straně v mém srdci stále přetrvával nepokoj, na druhé ve mně homeopatie vzbuzovala nadšení a přitahovala mě. Nemohla jsem to pochopit a stále jsem hledala a toužila poznat pravdu. To se později skutečně i stalo a v mých názorech nastal rázný zlom. Přispěly k tomu dvě události: Jedna známá mně vyprávěla vlastní zážitek s alkoholikem, kterého jednou večer v zimě našli ležet na zemi. Odvedli ho domů a přitom se modlili modlitbu za osvobození od ducha alkoholismu. Za měsíc zjistili, že dotyčný přestal pít a začal se připravovat ke svátostem. Vysvětlila mi tu modlitbu. Slyšela jsem ji poprvé.

Do rukou se mi dostala kniha MUDr. Judith Erdélyiové: Alternativní medicína ve světle Bible (MSEJK, Bratislava 2 000). Autorka v ní často spojovala alternativní medicínu – kam zařazovala i homeopatii – s okultismem. Zmocnila se mě hrůza, abych neměla i já něco s tím společného. Protože jsem byla doma, klekla jsem před křížem a modlila se: „Pane Ježíši, prosím Tě, zbav mě ducha magie a okultismu.“ Dále jsem prosila o dary Ducha Svatého. Modlitba vycházela z mého rozervaného nitra a až později jsem pochopila, jak velmi změnila orientaci mého života. To, co se po ní dělo s mým myšlením, je pro mě doteď zázračné. Najednou se mi začalo vyjasňovat.

Přístroje! Na posledním školení jsem si koupila dva přístroje v přesvědčení, že se budu homeopatii věnovat, a že je využiji. Měřícím přístrojem založeným na EAV metodě můžeme pacienta otestovat a najít pro něj správné homeopatikum. Ušetří se tím mnoho času, který homeopat věnuje vyhledávání homeopatického léku v Repetitoriu a Materii Medici. Dokonce se dá na tomto přístroji vyrobit homeopatikum i z čisté vody. Postačí to k tomu, aby homeopat vlastnil diagnostická homeopatika. Pacienta potom přístroj vybaví vyrobenými homeopatickými kapkami neboli čistou vodou, do níž přenesl informaci homeopatika. Přístrojem se dá měřit i energie v jednotlivých akupunkturálních bodech. Přístroj prodávali na školení obchodní zástupci ze zahraničí. Musela jsem se rychle rozhodnout. Kolegové homeopati mi radili, že je dobré nějaký takový přístroj vlastnit. Při koupi jsem se nezamýšlela nad způsobem jeho fungování, až po modlitbě autoexorcismu mě napadlo – vyrábí homeopatika z čisté vody, vždyť je to magie! Podívala jsem se, v jakých jednotkách přístroj měří energii v akupunkturálních bodech.

Na číselníku však nebyly žádné jednotky. Až tehdy jsem si uvědomila, že přístroj mi dává jenom dvě jednoduché odpovědi (podobně jako kyvadlo): odpověď ano – když na aparátu svítí světlo mezi body 80 a 90, anebo ne – když přístroj svítí mezi body 50 a 60. S hrůzou jsem si uvědomila, že je to okultní věc. Kyvadlem by se léčitelé při práci zsměšlili, avšak v naší době je jednoduché sestavit přístroj s moderním dizajnem – a je to efektivní řešení. Přístroj jsem měla v záruce. Chtěla jsem ho okamžitě vrátit a dostat zpět peníze – stál 50 000 Sk. Volala jsem obchodním zástupcům, že se pokazil. Vysmáli se mi, že co se mi na něm může pokazit. . . Druhý přístroj – kapesní diář Psion se podobá většímu mobilnímu telefonu. Na jeho displej je možno napsat název homeopatika a jméno pacienta. Stisknutím klávesy Mode homeopat pošle informaci, tedy homeopatický lék, pacientovi přímo do jeho organismu. Tato informace se dá poslat i na dálku, když homeopat zná datum narození pacienta. Neuvěřitelné! Tomuhle jsem uvěřila!?

Přístroj jsem několikrát použila. Fungovalo to. Nepotřebovala jsem žádná homeopatika. Stačilo mít u sebe jenom tento aparát. Na mých posledních školeních nám přednášející tvrdila, že v homeopatii neúčinkují chemické látky, ale že tu jde jen o přenos informace. Připadala jsem si tehdy velmi hloupě, protože jsem pět let chodila po školeních a až tak pozdě jsem se to dozvěděla. . .

Zeptala jsem se bratra, elektrotechnického inženýra, jakou informaci vyšle přístroj, když to funguje? Bratr mě nazval naivkou, že věřím na takové věci. Po prohlédnutí přístroje lakonicky konstatoval: „To je obyčejný diář vyrobený v roce 1989“. Nerozuměla jsem tomu. Až po modlitbě mně problesklo hlavou: Nic v přístroji není a nefunguje, musí to být magie! Musí to být okultní věc!

Později, rozhořčená sama na sebe pro množství peněz, které jsem za oba přístroje vyhodila, jsem zatelefonovala do zahraničí. Chtěla jsem přístroj vrátit a dostat nazpět své peníze. Dotyčné homeopatce jsem na otázku, proč to chci vrátit, odpověděla, že jsem přišla na to, že je to bílá magie a nechci to nadále používat. K mému překvapení mi na to odpověděla: „Kolegyně, a co jste si myslela, že to je?“. Zůstala jsem úplně omráčená. Homeopatka věděla, že tu jde o magii, ale na školení o tom nepadlo ani slůvko! Avšak stále jsem nechápala podstatu homeopatie – proč se právě v homeopatii dají používat okultní přístroje?

Nebylo mi to stále jasné. A tak jsem se pustila do studia. První knihou, kterou mi koupil manžel, byl pastýřský list Konference biskupů Toskánska: Magie, věštění a démonické vlivy (Jas 2001). Hned v jejím úvodu jsem se dozvěděla, že existuje magie napodobovací, podle které podobné plodí zase podobné. V tom okamžiku jsem si vzpomněla na první princip homeopatie – podobné se léčí podobným – a pochopila jsem, že principy homeopatie vycházejí z magie. Moje rozhodnutí ohledně homeopatie bylo jednoznačné – už žádná homeopatie! Ani francouzská škola. Vždyť tu neúčinkují byliny a nerosty, tady jde o magii, bílou magii! Postupně jsem začala mít jasno ve věcech, kterým jsem na školeních o homeopatii nerozuměla a začala jsem chápat souvislosti . . .

Odvracení od ducha homeopatie Jak už jsem se zmínila, přišly problémy s dětmi. Nejstarší, tehdy devítiletá dcera, v době, kdy brala homeopatika, měla sny, při kterých se budila a bála. Hledala jsem různé příčiny, ale na homeopatika jsem ani nepomyslela. Vyvrcholilo to tím, že ve snu viděla ďábla, který chtěl, aby mu řekla ano a později zase ďábla, který jí chtěl odseknout ruce a nohy. Modlila jsem se s dcerou modlitbu za osvobození od ducha homeopatie. Sny se jí už víckrát neopakovaly, ale strach při usínání ještě dlouho přetrvával.

Moje druhá dcera nemohla v noci dýchat a stále se jí to zhoršovalo. Nebyla nachlazená, neměla rýmu, netrpěla alergií. Byly to strašné stavy – nemohla dýchat, hněvala se, kopala v posteli nohama, budila sourozence. Jednou mě napadlo: Zkus se modlit! Když byla v tomto stavu, položila jsem na ní ruku a modlila se modlitbu za osvobození od ducha homeopatie. K mému úžasu usnula a pokojně spala i další noci.

Syn, tehdy tříletý, se dostával do strašných, pro mě nepochopitelných stavů agresivity, když jsem mu odmítla dát sladkost těsně před obědem, anebo před snídaní. Shazoval věci z poliček, vyházel všecko ze skříně. Žádné výchovné metody nepomáhaly. Jednou mě také napadlo modlit se. Po modlitbě se uklidnil, najedl se. Dosud má rád sladké, ale dokáže si sladkost odříci. Umí se rozzlobit, ale přesto poslechne.

Modlitbu za osvobození jsem se nemodlila pouze nad svou nejmladší dcerou. Měla šest měsíců, když jsem skončila s homeopatií. Dávala jsem jí nízko ředěné homeopatikum, nepoužila jsem konstituční homeopatika.

Přede mnou vystala další otázka: Co dál? Tehdy mně velmi pomohla duchovní cvičení za vnitřní uzdravení. Pochopila jsem při nich stav, ve kterém jsem se nacházela. Intenzivně jsem četla Písmo svaté. Na základě biblického textu: „Mnozí z těch, kdo se zabývali pověřenými věcmi, snášeli knihy a přede všemi je spálili“ (Sk 19, 19) jsem spálila všechny svoje homeopatické knihy. Nevěděla jsem však, co s přístroji. Až sedm měsíců mně trvalo, než jsem pochopila, že i je musím zničit. S manželem jsme je rozebrali a spálili. A v mém nitru zavládl pokoj.

Na školeních z homeopatie nikdo ode mě diplom z medicíny nepožadoval. Homeopatie není medicínský obor a proto se na lékařských fórech o ní ani veřejně nediskutuje. Lékař, který hlouběji pronikne do homeopatie, začne užívat EAV metodu, čínskou medicínu atd., se může dostat do osidel okultismu. Pomalu se mu změní myšlení, ze kterého se však nedá tak lehkou vymanit.

NEDELNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

SETKÁNÍ S LÁSKOU

„Jsou neuvěřitelná tajemství v lidských duších,“ začal vyprávět psychiatr H. I., a o jednom vám povím příběh.

V sousedství, vedle vilky, kam jsem se nastěhoval, bydlela stará dáma, velmi udržovaná stará dáma ve velmi udržované vilce.

Mluvíval jsem s ní, když jsem pracoval na zahradě a ona pracovala na své, a mluvíval jsem s ní rád, když jsme se potkali na ulici nebo v obchodě, bylo to jedno s těch chodících sluníček, které vás vždycky zahřejí.

Ta paní často vyprávěla o své vnučce. Prý studuje medicínu a babičku pravidelně navštěvuje.

Babička svou vnučkou žila. Vídal jsem ji na zahradě trhat květiny do vnuččina pokoje – samozřejmě, že dívka měla v babiččině vilce stále připravený pokoj.

Když vnučka odjela na stáž do Ameriky, četla mi babička její dopisy. Byly to krásné dopisy.

‘Pane doktore, máte chvíli čas? Poslechněte si, co mi zase napsala, já se, já se bojím, že se tam zamilovala...’

‘Proč byste se toho bála?’

‘To by se tam usadila a kdo ví, kdy bych ji zase vídala...’

Stával jsem u plotu, pokuřoval a naslouchal dopisům. Rád jsem naslouchal. Docela jsem babičce takovou vnučku záviděl, uměl jsem si představit, jak jí tohle dříve umí prozářit stáří.

Já sám jsem starý mládenec a žádné dopisy od vnučky nikdy nedostanu.

Pak stará paní zemřela.

A přišla její dcera vyřizovat pozůstalost. Byla to tlustá žena, dostala v domě své matky žlučnickový záchvat, poslali pro mě.

Dal jsem se s ní do řeči. A pochválil jsem jí dceru.

‘Dceru?’

‘Tu medicínu, co studuje v Americe.’

‘V Americe?’

Ta stará dáma, která zemřela, neměla žádnou vnučku.

A pokud mluvila o dceři, vyprávěla mi o ní něco úplně jiného, než jsem se teď dozvěděl. Dcera byla potřetí rozvedená, podle babičky měla mít stále jednoho manžela - ‘to víte, v naší době je to vzácnost’ -, ‘dostudovala medicínu’ - ‘tahle skutečná dcera ji nikdy nedostudovala a tak dál.

‘Je mi líto, že jsem u maminky nebyla častěji,’ vzlykala ta tlustá žena.

Bolest prolidšťuje, navrácí lidskost i bezcitným, okoralé lidi činí lidštějšími... a silný žlučnickový záchvat, jaký dcera prodělala, jí zřejmě pomohl chápat matčinu samotu. I samota je bolest. I samota je nemoc.

Žena se dívala tupě do zdi... Vzlykala, že za dva roky byla u matky jen jednou. Děti neměla vůbec, po potratu, který měla v sedmnácti, už žádné děti mít nemohla, a tak babička nikdy nemohla mít ani žádnou vnučku.

Ta babička... Ona si všechno vysnila... VŠECHNO...!

Nosila ze zahrádky květiny do pokoje, který připravila pro neexistující a nikdy nenarozenou studentku. Psala si dopisy místo ní, vysnívala si její život, její lásky.

Byla svou vnučkou.

Mohu dosvědčit jako psychiatr, že působila zcela normálně.

Byla básník. Život jí odepřel hodně z toho po čem toužila, jenom že ona si Vysnívala si život své dcery a těšila se s ním. Byla blázen? dokázala ty odepřené dary opatřit. A radovat se z nich, být z nich šťastná.

Vyprávěl jsem dceři o její matce. Plakala.

Našla dopisy, které si stará dáma psala a vydávala je za dopisy z amerických studií.

Pak dcera vystěhovala vilku a prodala ji.

Do domu se nastěhovali jiní lidé, které rozhodně nejde považovat za bytosti, jež vám prozáří život.

Po čase jsem onu dceru, která měla vysněnou dceru, potkal nečekaně na ulici a zašli jsme na kávu.

‘Přemýšlím často o matce, řekla mi, ‘a dala bych všechno za to, aby to mohla být pravda, víte, to, co ona vám povídala.’

Rozplakala se nad kávou...

Byla sama, opuštěná, a nebyla básník.

Jenže něco z matky v sobě měla, tu zoufalou touhu po světě jiném než po tom, který bolí.

‘Víte, kdybych teď mohla matce nějaký sen splnit...’

Ještě je čas, říkal jsem si, ještě můžeme splnit sny svým blízkým, poznat ty sny. Dokud můžeme snít a plnit sny skutečností, není nic ztraceno.

Ta žena už nemůže splnit matce sen. Mohla. A matka by byla šťastná. A ona taky.

Tím, že plníme našim blízkým sny, získáváme štěstí. Jako psychiatr jsem se o tom přesvědčil nesčetněkrát, ne, to není metafyzika, kdepak, je to mé klinické pozorování po mnoha letech praxe.

Stálo by za to, zamyslet se, jak by nás naši bližní chtěli vidět a jaké nás vidí, jak by si nás představovali, kdyby si nás mohli vymyslet.

Splňujeme jejich představy, ty, které by použili, kdyby jimi mohli naše bytosti přeměnit, kdyby mohli přemodelovat naše duše?

Stále uvažujeme, jaké bychom chtěli mít naše blízké, a nenapadne nás, že když my se přiblížíme jejich vysněné představě o nás, přiblíží se i oni naší vysněné představě o nich

Čím víc budeme plnit cizí sny, tím víc se přiblížíme naplnění a splnění našich snů.

Ano, tohle je ta správná otázka: V čem se liším od představy, jakou by mojí blízcí chtěli, abych svým chováním k nim naplňoval? Anebo se od ní, od třeba nevyslovené a tajné představy, neliším?

Být šťastni není zas tak složité.

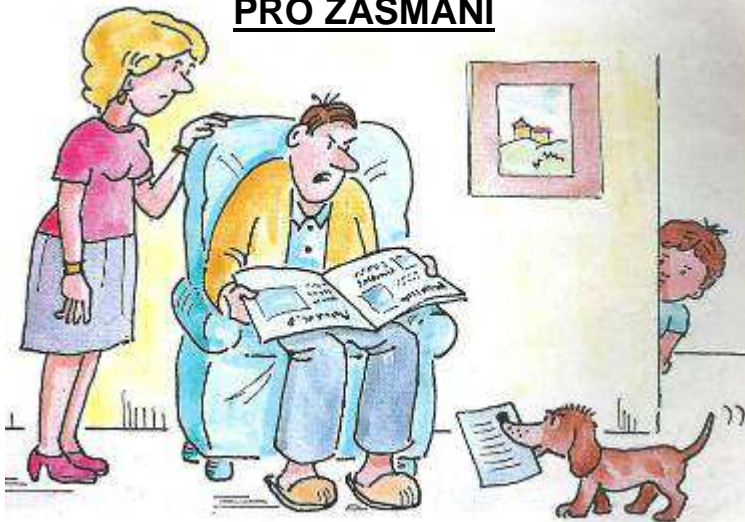
Chce to jen udělat šťastnými ty okolo nás. Jen?... Jen. V onom jen spočívá velké tajemství životního úspěchu.

A myslím, že pokud děláme šťastnými nevymyšlené lidi, skutečné, může být naše štěstí ještě větší, rozumnější – a míří do budoucna.

PRO ZASMÁNÍ

Nějak se mi nelíbí, že Jendovo vysvědčení nám přináší náš pes.

"Tati, máš přijít zítra do školy, vzkazuje ti to učitelka."

"A co se stalo?"

"Nevím, ale asi jsi podcenil mou výchovu..."

Ptá se paní učitelka:

"Co víte děti o významných matematicích starého Řecka?"

Přihlásí se Pepíček a povídá:

"Všichni zemřeli!"

Ve škole: "Pepíčku, kdopak ti pomáhal s domácím úkolem?"

"Nikdo, paní učitelko."

"Pepíčku, mluv pravdu! Kdo ti radil při domácím úkolu?"

"Tatínek."

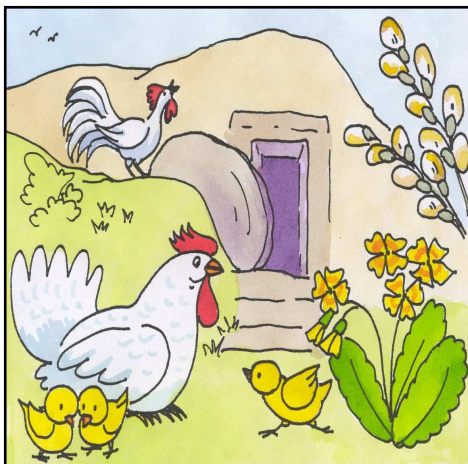
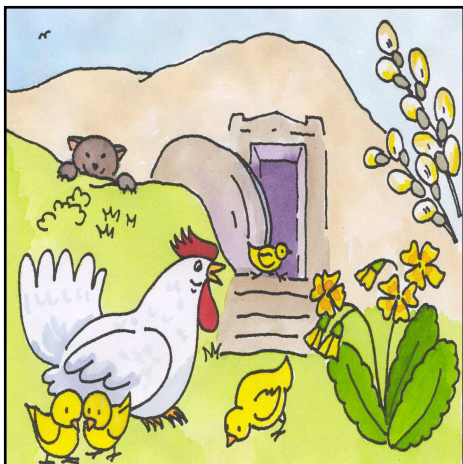
"Tak mu prosím vyříd', že Wolker byl Jiří a ne Johny."

"Paní učitelko," hlásí se malý Pepíček, "můj tatínek říkal, že pocházíme z opice."

"Pepíčku, dnes chci přednášet novou látku, takže opravdu nemám čas řešit vaše rodinné problémy!"

Dětem – Najdi 10 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Tajenka skrývá část lidové pranostiky:

Červnové večerní hřmění – ... (tajenka)... nadělení

1	2	3	4	5	6	7	8
P	P	P	P	P	P	P	P

1. ozdoba jelena;
2. opak hlubokého ;
3. pravidelně dostává (peníze);
4. začátek řeky;
5. mořští loupežníci;
6. pohybovat se ve vodě;
7. praktická cvičení v chemii;
8. pochod s lampiony

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem

nas.nedelnicek@seznam.cz

do neděle 28. června !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka minulé doplňovačky zní „**VEČERNÍ MLHA**“. Z 11. správných odpovědí, (7 z D. Benešova, 4 ze Zábřehu, / 10 v krabičce a 1 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce: **1. cena – Adam Moravec** 9 let, Dolní Benešov; **2. cena – Anička Balarinová** 8. let Zábřeh; **3. cena – Veronika Závěšická** 9. let, Dolní Benešov;

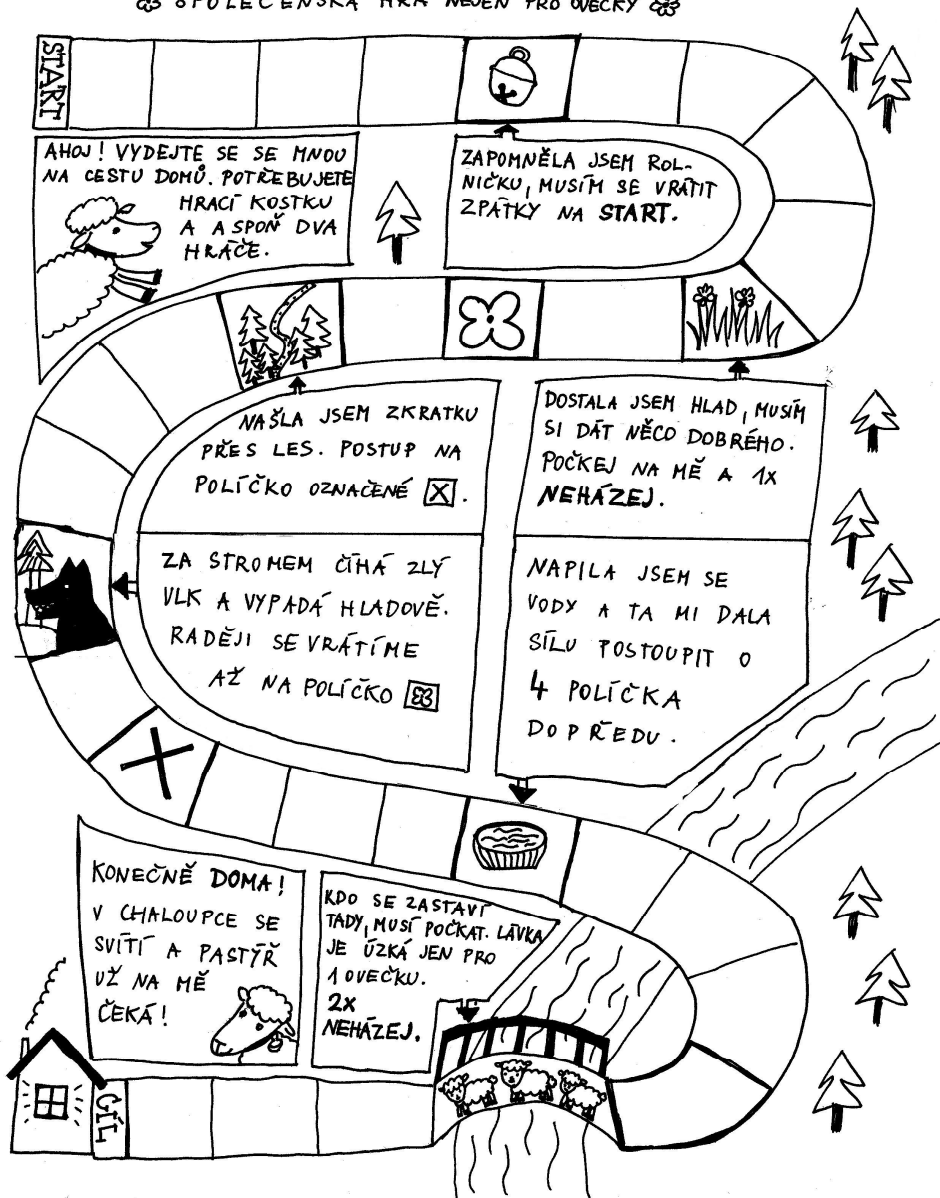
Že nejsou uvedeny výhry?... Ne, to není chyba ... Tentokrát to bude cena mimořádná. Co jste vyhráli oznámí pan farář sám, v neděli při ohláškách.

Výhercům blahopřejeme

Hra pro celou rodinu

UTÍKEJ, OVEČKO!

♣ SPOLEČENSKÁ HRA NEJEN PRO OVEČKY ♣

Připravila Marie Ohrálová

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: Přítomnost Krista v Eucharistii
Termín setkání: Středa 10. června 2015
Čas a místo setkání: 18:50 ve Farním sále

Biblické texty:

- Mt 26,26-29 – To je mé tělo, to je má krev
- Jan 6, 30-58 – chléb z nebe nedal Mojžíš, mé tělo je pravý pokrm
- 1Kor 11,27-30 – Kdo nerozpoznává, že jde o Tělo Páně, jí sobě odsouzení
- Lk 24,13-33 – Emauzští učedníci

Římskokatolická farnost Dolní Benešov

vás srdečně zve na **III. ročník fotbalového utkání**

fotbalové mužstvo kněží
Ostrovsko - opavské diecéze

VS

fotbalové mužstvo chlapců
z Malovratů

Utkání se uskuteční na fotbalovém hřišti
v Zábřehu, v neděli 14.6.2015,
od 16:00 hod.

Vstupné dobrovolné, zpestření programu i
občerstvení zajištěno.

Připravte si hlasitky, občerstvení budou poskytnuty potřebovatel.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na červen 2015

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

De n	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.6.	18.00	Za + Jana Mrkvu, manželku, dceru, sourozence a rodiče z obou...	
Út	9.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	10.6.	18.00	Za živou a + rodinu Marcolovou, Kalužovou a Postulkovou	
Čt	11.6.	18.00	Za rodiče Novákovy, Gaidečková a za příbuzenstvo	
Pá	12.6.	6.30	Poděkování za boží milosrdenství živé osobě, prosba o další ...	
Pá	12.6.	Záb 18.00	Za Františka Balarina, manželku a dvoje rodiče	
So	13.6.	7.00	Poděkování za 20 let kněžské služby a prosba o nová povolání...	
Ne	14.6.	7.00	Za Jiřinu Mrázkovou, dvoje + rodiče a sestry	
Ne	14.6.	Záb 8.30	Za Leo Poštulku (nedož.90 let), za dvoje rodiče a příbuzenstvo	
Ne	14.6.	10.00	Za živou a + rodinu Janošovou	
Po	15.6.	18.00	Za živou a + rodinu Dudovou, Benkovou a + otce	
Út	16.6.	6.30	Za živé a + farníky	
St	17.6.	18.00	Za Josefa Pavlíka, rodiče a sourozence	
Čt	18.6.	18.00	Za Josefa Vavříčka a rodiče z obou stran	
Pá	19.6.	Záb 18.00	Za Valtra Kotalu a dvoje rodiče	
So	20.6.	7.00	Za + manžela, za rodiče z obou stran a za živé rodiny	
Ne	21.6.	7.00	Za + manžela, dvoje rodiče a přízeň	
Ne	21.6.	Záb 8.30	Na poděkování P.Bohu a P.Marii za dar zdraví, přijaté milosti...	
Ne	21.6.	10.00	Za + Antonínu Gazdovou, syna, zetě, vnuka, vnučku a rodiče z...	
Po	22.6.	18.00	Za Norberta Nováka, syna Josefa a rodiče z obou stran	
Út	23.6.	18.00	Za Pavla Vojáčka, rodiče a živou rodinu	
St	24.6.	6.30	Za živé a + farníky	
Čt	25.6.	18.00	Za Güntera Kichnera a + rodiče z obou stran	
Pá	26.6.	Záb 17.30	Za + syna, manžela, dvoje rodiče a přízeň	
So	27.6.	7.00	Za + Norberta Závadského a za rodiče z obou stran	
So	27.6.	ČK 17.00	Za živé a + rybáře z DB a ZÁ	
Ne	28.6.	7.00	Na poděkování P.Bohu za dar zdraví a obdržená dobrodíní u ...	
Ne	28.6.	Záb 8.30	Za Michala Tutka a manželku	
Ne	28.6.	10.00	Za + Josefa Kuchaře, + sestru, švagra, neteř Jarmilu a za celou...	
Po	29.6.	18.00	Za Cecílii Holečkovou (nedož.100 let), za manžela, rodiče a ...	
Út	30.6.	18.00	Za + Martu Bittovou, dva manžely a rodiče z obou stran	
St	1.7.	6.30	Za živé a + farníky	
Čt	2.7.	18.00	Za Leo Golu, manželku a tři syny	
Pá	3.7.	6.30		
Pá	3.7.	Záb 18.00	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví a za živou ...	
So	4.7.	7.00		
Ne	5.7.	7.00	Za Edeltraudu Kokešovou (1.výr.+), za + manžela Josefa a za ž...	
Ne	5.7.	Záb 8.30	Za rodiče Bogdalové, Kolečkové a přízeň	
Ne	5.7.	10.00	Na poděkování P.Bohu a P.Marii za přijatá dobrodíní	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVNU

Sbírka NA NÁRODNÍ EUCHARIST. KONGRES

– neděle 7.6.2015 – odesílá se v plné výši pro potřebu NEKu

Sbírka NA OPRAVY – neděle 21.6.2015

CYKLUS KONCERTŮ

Čtvero ročních období

Středa 24. 6., 18.00 hodin, Dolní Benešov, kostel sv. Martina

Bennewitzovo kvarteto Igor Františák – klarinet

Program:

J. Haydn, A. Rejcha, J. Brahms

Informace ke koncertu

„Dovolujeme si vás pozvat na prestižní koncert, který je součástí u nás již známého Svatováclavského hudebního festivalu.

Vstupné:

150,- / 100,- (studenti, důchodci, ZTP, ZTP/P) / děti do 15 let zdarma.

Informace a rezervace vstupenek:

Kancelář Svatováclavského hudebního festivalu, tel.: 773 513 941, 601 367 998,

e-mail: info@shf.cz, www.shf.cz/4

Předprodej vstupenek:

Kulturní dům Dolní Benešov, tel.: 553 651 159, e-mail: kultura@dolnibenesov.cz

Římskokatolická farnost Dolní Benešov,

tel.: 731 534 093, e-mail: rkf.dolnibenesov@doo.cz

nebo 30 minut před začátkem v místě konání koncertu.

Putování dětí se sv. Martinem

Děti nudíte se?

Chcete zjistit, jak jste šikovné?

Máte odvahu si zasoutěžit?

Rády zkoušíte, co dokážete?

Chcete se i něco nového naučit?

Baví vás odhalovat tajenky?

Nebojíte se pobytu na čerstvém vzduchu?

Jste zvědavé?

Chcete zažít legraci?

Pokud ano, zveme Vás na zábavné odpoledne.

Sejdeme se v neděli 28. 6. 2015 v 15:00 hod.

na farním dvoře v Dolním Benešově.

Připravili jsme si pro vás soutěž v duchu patrona našeho kostela. Uklidněte rodiče, během soutěže neopustíme naše městečko, do večere budete doma a soutěž zvládne každý školák.

Vezměte s sebou rodiče i prarodiče. Všichni jsou vítáni.

Do batůžku si přibalte malou svačinku, něco k pití a hlavně dobrou náladu. ☺

Těšíme se na vás.

PKF a pořadatelé

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle.

1. svaté přijímání v Dolním Benešově v neděli 31. května 2015

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprína Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Marie Ohřálová

email: nas.nedelnickek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917